

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	15XCdo/61/2016
Identifikačné číslo spisu:	3112225590
Dátum vydania rozhodnutia:	21.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3112225590.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOŠŤ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, v štádiu konania o poplatkovej povinnosti, vedenej na Okresnom súde Trenčín, pod sp. zn. 14C/270/2012, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 29. júla 2015, č. k. 5Co/206/2015-160, takto

rozhodol:

Dovolanie navrhovateľa odmieta.

Odporcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Trenčín uznesením z 12. 02. 2015, č. k. 14C/270/2012-127, uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podanie odvolania proti rozsudku zo dňa 07. 01. 2015, č. k. 14C/270/2012-101 vo výške 20,-eur v zmysle položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Rozhodnutie, ktoré po právnej stránke odôvodnil § 2 ods. 1 písm. a/, ods. 4, § 5 ods. 1 písm. a/, § 6 ods. 1, 2 a § 8 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len zákon o súdnych poplatkoch), ako aj položkou 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu citovaného zákona, založil na tom skutkovom základe, že v predmetnej veci doručil navrhovateľ do spisu odvolanie voči rozsudku, pričom na podanie sa vzťahovala poplatková povinnosť v zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami zákona o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov. Preto zaviazal navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku, keď prihliadol zároveň na to, že podanie navrhovateľa smeruje voči rozsudku Okresného súdu Trenčín, ktorý bol vydaný po 30. 09. 2012. Preto súd prvého stupňa zastával názor, že nebolo možné aplikovať ust. § 18ca zákona o súdnych poplatkoch, nakoľko odvolacie konanie je konaním samostatným.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Trenčíne, napadnutým uznesením z 29. 07. 2015, č. k. 5Co/206/2015-160, uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Odvolací súd v odôvodnení uznesenia konštatoval, že navrhovateľ využil svoje právo podať proti rozhodnutiu vo veci samej riadny opravný prostriedok v zákonom stanovenej lehote, s čím zákon o súdnych poplatkoch v zmysle ust. § 5 ods. 1 písm. a/ ex lége spája vznik poplatkovej povinnosti na strane poplatníka, za ktorého treba s poukazom na ust. § 2 ods. 4 citovaného zákona považovať toho, kto podal odvolanie. Poplatková povinnosť by podľa tohto ustanovenia nevznikla odvolateľovi výlučne za predpokladu, že by bol oslobodený od súdnych poplatkov. Zákom č. 286/2012 Z. z. bolo s účinnosťou od 01. 10. 2012 vypustené ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch, čoho dôsledkom je podľa odvolacieho súdu v tejto súvislosti skutočnosť, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté po nadobudnutí účinnosti tejto novelizácie sa poplatky vyberajú podľa aktuálne účinných predpisov (§ 18ca zákona o súdnych poplatkoch a contrario). Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že navrhovateľovi podaním odvolania dňa 28.01.2015 vznikla poplatková povinnosť a úlohou súdu prvého stupňa bolo vyrubiť mu uznesením súdny poplatok podľa príslušnej položky sadzobníka, k čomu aj pristúpil. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ. Žiadal rozhodnutia súdov oboch nižších stupňov zrušiť bez náhrady a v prípade úspechu žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.), ktoré malo spočívať v prekvapivosti rozhodnutia odvolacieho súdu a v porušení jeho práva na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, pretože mu súd uložil poplatkovú povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania zastúpený v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p. bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade ide o dovolanie podané v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania toho istého dovolateľa - viď konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 2Cdo/280/2014, 2Cdo/295/2014, 2Cdo/310/2014, 2Cdo/331/2014, 2Cdo/350/2014, 2Cdo/552/2014, 3Cdo/275/2014, 3Cdo/333/2014, 3Cdo/374/2014, 5Cdo/301/2014, 5Cdo/353/2014, 5Cdo/390/2014, 7Cdo/398/2014, 7Cdo/526/2014, 8Cdo/431/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O. s. p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej navrhovateľom, newšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O. s. p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z § 239 O. s. p., najvyšší súd odmietol procesné neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p., § 151 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.